

PAUTES D'ACTUACIÓ DISLÈXIA

La dislèxia és un trastorn d'aprenentatge que es caracteritza per una dificultat significativa en l'aprenentatge de la lectura i de l'escriptura, en absència d'alteracions neurològiques i/o sensorials que ho justifiquin. Encara que afecta principalment al procés lector i escriptor, pot haver-hi altres àrees alterades en major o menor mesura, com són la memòria de treball, l'atenció, la coordinació, la percepció i l'orientació espai-temporal.

Què pot suposar?	Pautes per fer adaptacions no significatives
Dificultats de comprensió lectora L'alumnat amb dislèxia necessita associar forma i so; té serioses dificultats per reconèixer el so de cada lletra i poder automatitzar aquesta informació. No integrar adequadament la lectura els dificultarà la comprensió i aquesta es convertirà en una activitat sense sentit, lenta i summament avorrida. Mentre que l'alumne no dislèctic pot centrar tot el seu esforç i atenció en la comprensió del text, el dislèctic ha de fer un gran esforç en la descodificació del text escrit en detriment de la comprensió.	Evitar que l'alumne copiï enunciats o informació escrita (pissarra, llibre de text, etc.) així com preguntes dictades. Evitar la còpia innecessària d'informació de llibres de text. Exàmens de comprensió de textos: - Abans de començar, llegir el text oralment una vegada (ja sigui a nivell de grup-classe o a nivell individual). - Format de l'examen: Augmentar la grandària de la lletra. Augmentar l'interlineat. Fragmentar el text en petites parts i intercalar les preguntes de comprensió o numerar els paràgrafs del text perquè l'alumne sàpiga on trobar la resposta. Evitar preguntes de resposta oberta. Plantejar alternatives complementàries d'avaluació a la prova escrita depenent de les característiques de l'alumne: - Prova oral. - Prova tipus test. - Canviar el format de la prova escrita (enunciats curts, destacar paraules claus dels enunciats, activitats de relacionar amb suport visual, posar un exemple, presentar una qüestió per pregunta...). - Presentació d'un projecte/treball prèviament estructurat. - Considerar el quadern de treball com a eina d'avaluació. En les proves escrites ens hem d'assegurar que ha comprès l'enunciat de totes les preguntes. Per això, 5 o 10 minuts després d'haver començat l'examen és aconsellable acostar-se a la seva taula i demanar-li si té alguna pregunta

Lectura lenta, poc automatitzada i que per tant requereix molt esforç. Dificultats per fer l'entonació adequada en la lectura d'un text.	Pel que fa als llibres de lectura obligatoris: - Valorar la possibilitat de reduir-ne la quantitat. - Avaluar a través de l'elaboració de treballs prèviament estructurats o del lliurament dels resums per capítols. - Adaptació dels exàmens: permetre que l'alumne pugui tenir accés al llibre de lectura, així com al material que prèviament se li ha facilitat o que ell mateix ha elaborat. - Adequar els llibres al seu nivell lector o, en tot cas, facilitar-los la lectura (anticipar resums, esquemes de contingut per capítols, etc.). Respectar la voluntat de l'alumne a l'hora de llegir en veu alta.
Gran dificultat per aplicar les normes ortogràfiques. El dislèctic no assimila igual que el lector normal l'ortografia de manera passiva. Per tant, tot i haver vist milers de vegades una paraula, la pot escriure incorrectament. L'únic mètode eficaç per a un dislèctic és associar un dibuix a una paraula per poder saber com s'escriu. La reeducació en aquest sentit seria infinita i poc operativa. Es recomana treballar unes normes bàsiques i que siguin penalitzables. La resta d'ortografia, no s'hauria de tenir en compte.	Pel que fa als treballs d'expressió escrita: - Preveure la possibilitat que l'alumne pugui realitzar el treball amb ordinador. - Donar més importància al contingut i no tant a la forma (ortografia, estructuració sintàctica, etc.). - Tenir en compte que la còpia sistemàtica de paraules incorrectes no beneficia la integració de l'ortografia natural i arbitrària. Evitar la correcció sistemàtica de tots els errors en la seva escriptura. Avaluar les proves d'avaluació i treballs en funció del contingut. Les faltes d'ortografia no han d'influir en la puntuació o resultat final.
Expressió escrita deficient a causa d'una consciència morfosintàctica pobra. Passar del discurs oral a l'escrit requereix seguir uns passos que obliguen a ordenar les idees en frases i les frases en paràgrafs.	Permetre que l'alumnat respongui en la seva llengua materna i si presenta interferències entre el castellà i el català no penalitzar-lo per això. Treballar a partir de models la tipologia textual per tal que pugui anar assimilant l'estructura del text, del paràgraf i de la frase, l'ús dels connectors,...

Forma de pensar predominantment visual.	Usar reforços visuals o auditius per treballar els continguts de les diferents matèries (presentacions amb programes informàtics tipus PowerPoint, mapes conceptuais/mentals, documentals, pel·lícules, etc.)
Dificultats d'organització i de l'hàbit d'estudi	Donar una sola instrucció, ja que és molt més efectiu anar donant una ordre després d'una altra. Adequar la quantitat i el grau de dificultat dels deures, reduint la quantitat d'activitats repetitives i/o complementàries. Treballar tècniques d'estudi amb una bona llegida i la detecció d'idees importants, confeccionar un esquema i estudiar a partir d'aquest. És important que l'alumne sàpiga que estudiar vol dir llegir el text, subratllar, fer l'esquema, memoritzar-lo i repassar el dia abans.
<u>Reforçar les àrees i/o habilitats en les quals l'alumnat se senti còmode</u> i potenciar-les al màxim. <u>Permetre l'ús de l'ordinador</u> com a eina fonamental en el seu procés d'aprenentatge. Sempre que sigui necessari, <u>proporcionar un temps addicional en les proves d'avaluació escrites i/o reduir el nombre de preguntes</u> per contestar.	

